

Kytarový wah pedál

DUNLOP JC95 JERRY CANTRELL WAH

Kostkované košile, syrový hudební projev a osobitá výpověď o světě, které je vlastní pocit odcizení, deprese i sebeustruktury. Toto je ve stručnosti popis (nejen) hudebního stylu, který známe jako grunge, a jehož čelními představiteli byly kapely Nirvana, Pearl Jam, Soundgarden či Alice In Chains. Právě s poslední jmenovanou skupinou tak trochu souvisí i následující řádky. Kytarista a zpěvák Jerry Cantrell, jinak hlavní člen této formace, se totiž přidal k dalším známým hudebníkům, používajícím efekt wah-wah od firmy Dunlop. A o jakém jiném modelu se v této souvislosti dá hovořit, než o kvákadlu CryBaby?

STEJNĚ jako předchůdci testovaného pedálu, tj. například model signovaný Zakem Wylidem nebo Eddiem Van Halenem, také Cantrellův wah vychází ze základní matrice CryBaby. Avšak i zde jsou samozřejmosti modifikace ušité na míru kytaristovi, s jehož signem produkt vstupuje mezi konkurenci. Kvákadla od Dunlopu bývají většinou svým rozsahem posunuta do středovýškového frekvenčního pásma, což kytaristům ne vždy vyhovuje. A je to zřejmě i Cantrellův případ. Pokud jste někdy slyšeli hudbu Alice In Chains - například typicky melancholicky temný až zasněný zvuk skladeb The Rooster nebo Man In The Box - bude vám jasné, že s výše uvedenou zvukovou charakteristikou standardních CryBaby nemá nic společného...

DESIGN A VÝBAVA

Poctivé celokovové šasi tvořené rozsáhlým odlitkem svým zoxidovaným povrchem vytváří dojem, že pedál s vámi na šňůru nevytráží poprvé, ale má již něco málo za sebou.

Černá protiskluzová pryž nalepená na šlapce je „ozdobena“ emblémem Alice in Chains s podpisem Jerryho Cantrella. Snad se mnou

Richard Roučka: richard.r@music-store.cz

i Dunlop JC95 Jerry Cantrell Wah

- **Doporučená cena: 4 195,- Kč**
- **Distributor: Warwick Music Equipment Trading (Praha CZ) s.r.o.**
Spálená 23, 110 00 Praha 1
tel.: 224-932-381
info@warwick.cz, www.warwick.cz
- **www.jimdunlop.com**

budete souhlasit, když napíšu, že pedál vábí hráče už jen od pohledu. Pro lepší stabilitu jsou ve spodní části efektu umístěny čtyři gumové nožky. Spodní část je vůbec zajímavá, kromě popisků vstupního a výstupního konektoru, firemních log či plastového krytu pro 9V baterii zde nalezneme také celý text skladby Alice in Chains „Black Gives Way To Blue“. Tyto řádky prý vystihují Cantrellovo vidění světa nejen po vizuální, ale i po zvukové stránce...

JC95 disponuje klasickým potenciometrem (čili žádnou optikou) a kromě standardní konektivity (vstup, výstup, zdírka pro adaptér) nabízí i hlavní ingredienci Jerryho Cantrella - korekci Fine Tune. Tímto knobem měníme frekvenční zabarvení zvuku. Zatímco v maximální poloze potenciometru „přeladíme“ sound do vyšších frekvencí v rozsahu 1700 Hz až 2070 Hz, v minimální poloze bude efekt znít mnohem temněji (pohybujeme se v rozsahu 1050 Hz až 1270 Hz). Toto řešení je podobné tónové cloně u kytary. Doplňme, že přepínač umístěný pod šlapkou nese funkci Hardware Bypass.

ZVUK A POUŽITÍ

Jelikož mám Alice In Chains z grungových kapel asi nejráději a její muziku mám značně naposlouchanou, byl jsem velmi zvědavý, zda se firmě Dunlop doopravdy podařilo vytvořit efekt, jehož charakter pomůže věrně napodobit sound této kapely. Jerry Cantrell navíc není žádný obyčejný kytarista a jako jeden z mála dosáhl výrazného instrumentálního projevu, který v tomto stylu vždy tak nějak zaostával za nápadnější rolí zpěváka.

První a velmi příjemný dojem jsem měl z aktivčního/deaktivčního přepínače. Jelikož efekt nedisponuje žádnou LED indikací, nebyl jsem si jistý, zda už je nebo ještě není aktivován. Muzikanti, kteří při hraní používají kvákadlo, jistě dobře ví, o čem mluvím. Ve zvukové kouli, kde po podlaze jen duní bicí a členové

kapely v záchvatu rockové extáze skáčou po pódiu, se mnohokrát stane, že lehčí chod aktivčního přepínače necítíte. Pak dochází k situacím, kdy jste schopni rozeznat „stav“ vašeho kvákadla až po odehrání skladby. To pochopitelně není zcela v pořádku. Dunlop JC95 má chod přepínače našťastí tuhý, a tak i přes botu jasně cítíte jeho „lupnutí“. Za to tedy dávám výroci kladný bod.

Wah-wah pedály mají obvykle takový svůj „sweet spot“, který dá vyniknout sólové hře a tón i lépe proplová skrze zvukovou kouli. Některé navíc umějí v sólové hře namísto typického kvákání doslova zpívat. Tento efekt je právě jeden z nich. Doslova skvělou záležitostí je totiž korekce Fine Tune. Při akordové a riffové hře se ozývá jakoby sborový zpěv (kombinovaný se „žvatláním malého dítěte“), který je velmi příjemný. Při sólové hře je dobré si nejprve nastavit požadovaný témb. Začal jsem tedy hrát nepřerušovaně strunu E6 a zároveň kroutil korekcí. Po vyzkoušení všech strun tímto způsobem byla pro mě zvukově nejmalebnější poloha 2/3 - tj. blíže k hlubšímu frekvenčnímu pásmu. Filtr v závislosti na šlapání pedálu výborně reaguje na dynamiku a opravdu zpívá. I při sešlápnutí pedálu na doraz se neozývá kolikrát tak nepříjemný, lehce nakreslený výškový tón. Opravdu se to moc hezky poslouchá.

Pochopitelně jsem si vyzkoušel i moderní archetyp efektu wah-wah (původně byl totiž myšlen pro dechové nástroje) - tj. intro ke skladbě Voodoo Child z pera Hendrixe, rozličné experimenty s jinými efekty nebo práci z různými mírami zkreslení. Chtěl jsem tím otestovat variabilitu

efektu a zjistit, zda i člověk, který zrovna tvorbu Jerryho Cantrella neposlouchá, může využít jeho (dle mého soudu) velmi bohatý, netradiční a inspirativní zvuk. A co jsem zjistil? Kdo hledá hlubší či chcete-li temnější zobarvení kvákadla, které „donutí“ tóny pěkně zpívat, ten by měl JC95 určitě vyzkoušet! S pedálem si ovšem užijí také vyznavači tvrdšího soundu, kteří využívají pořádnou porci high-gainového zkreslení podpořenou full stackovým zapojením. Stačí jedinou (ale plně funkční) korekci posunout do výškového pásma a CryBaby už si poradí. Kdo používá baterii efektů, na kterou je zvyklý, nemusí mít obavu, že by si výrazně narušil svůj opečovávaný zvuk. Opět připomínám, že jde o Hardwire Bypass, čili tímto zařízením „pouze“ obohatíte celkový výraz. Při live produkci je také vše v pořádku. Wah má svůj vlastní „rukopis“ a i zvukovou kouli proleze naprosto bez problémů. Dle mého by si skvěle rozuměl s kvákadly Morley nebo Vox Clyde McCoy. V takovém případě byste totiž měli k dispozici „kompletní škálu výraziva“ tohoto efektu a maximálně byste tak mohli využít jeho potenciál.

ZÁVĚR

Jistě je z mých předchozích řádků cítit, že jsem měl zase jednou možnost vyzkoušet něco jiného a zároveň dobrého. Jak říká jedna lidová moudrost: „Neexistuje špatné nastavení nebo špatný efekt, jen nechápaní muzikant!“ Myslím, že jsem snad Cry Baby JC95 pochopil, protože se mi na něj prostě dobře hrálo. Je třeba ještě něco dodávat?

i Možná nevíte, že:

- Jerry Cantrell** je americký kytarista, zpěvák a skladatel, známý především díky svému členství v grunge/metalové skupině Alice in Chains. Jerry Cantrell, který dle svých vlastních slov vyrostl na country music, se začal vážně věnovat hře na elektrickou kytaru až ve svých sedmnácti letech. Mezi osobnostmi a skupinami, které jeho hru nejvíce ovlivnily, nejčastěji vzpomíná například Jimiho Hendrixe, Black Sabbath, Heart a Queensryche. V polovině osmdesátých let Cantrell založil společně s bubeníkem Seanem Kinneym a basistou Mikem Starrem skupinu s názvem Diamond Lie. Zpěvákem kapely se stal Layne Staley. Diamond Lie svou tvorbou upoutala i "Seattle" a nakonec se přejmenovali na Alice 'N Chainz - název, který se později ustálil na **Alice in Chains**. Jerry Cantrell fungoval v Alice in Chains až do roku 2002, tedy až do konce života Layne Staleyho, který zemřel na předávkování drogami. Po té se ke kapele vracel jen příležitostně, ačkoliv v roce 2009 se společně s novým zpěvákem Williamem DuVallem podílel na vzniku prvního studiového alba od smrti Staleyho - *Black Gives Way to Blue*. Jerry Cantrell kromě své kariéry u Alice in Chains vydal také dvě sólové desky a natočil s Ozzyem desku *Under Cover*. Některé jeho písně se dostaly i do soundtracků známých filmů (*The Cable Guy*, *Spider-Man*). Shrnout Cantrellovy preference hudebního vybavení není díky rozsáhlému seznamu jednoduché, nicméně: Mezi kytarami jednoznačně preferuje výrobce G&L a Gibson. Jeho arzenálem prošli zesilovače Bogner, Marshall, Mesa/Boogie a Peavey. V jeho pedalboardu bychom kromě Dunlopu našli také značky Eventide, Boss, MXR, Electro Harmonix či Ibanez.

